

Vydat se do plzeňské synagogy na koncert **Vlasty Redla** poslední pátek před vánočními svátky znamenalo nechat doma neuklizenou a v duchu se ospravedlňovat, že Ježíšek se také narodil ve chlévě. Cesta za hudbou by taktéž mohla znamenat únik před brutálním kýčem v podobě podivných papírových domků na pražských náměstích? kdyby však stejné primitivní budky s buřty a magnety na lednici v podobě andělíčků nebyly i na náměstí plzeňském.

Jakou úlevu přinesl majestátný prostor plzeňské synagogy, kde se koncert konal!

Celý večer decentně a vkusně uvedl muž, který nám každý večer, ze široka rozkročen, z televizních obrazovek prozrazuje "*jak bude*" - Michal Jančařík. Pozval na pódium Vlastu Redla, který po vzoru mužů, kteří se stávají v době vánočních úklidů neviditelnými, začal volně procházet po synagoze a být nikde a zároveň všude (píseň

*Vracaja sa dom*

). Když už se zdálo, že odejde a půjde o historicky nejkratší koncert synagogy, vrátil se a odehrál jeden z nejkrásnějších koncertů, které si v čase vánočním divák může přát.

Nebudu popisovat a rozebírat pro mnohé rozporuplnou osobnost Vlastimila Redla, který je vlastně pořád dokola označován jako moravský písničkář a valašský rebel, a o kterém kolují mnohdy vymyšlené historky, což bývá jakousi daní výjimečnosti. Na okraj snad jen tolik, že ten večer po divácích popelníkem neházel a o oltář cigarety netípal. Prostě hrál. Písně křehké, kdy na sebe opatrně klade váhu slov a rozmazluje posluchačovy sny, střídaly písně, ve kterých se přehnal bouřky (tak proto ten Jančařík!) a kdy by kytaru bez rozloučení jen tak někdo nepůjčil (

*Město měst*

). V první části koncertu zazněly melodie známé (

*Holky z Utopie*

*Sbohem galánečko*

), v druhé části si Vlasta Redl, obklopen svíčkami, aby se hasiči nenudili, pozval hosty -

**Sweetju**

, veselého chlapíka mávajícího fujarou a

*Luboše Javůrka*

z Bokomary, se kterými zahrál píseň - novodobou hymnu -

*Ach synku, synku*

v úpravě, která by z tatíčka Masaryka vyloudila nejeden tázavý pohled. Jestli se v synagoze smí pískat, rvát a dupat nevíme, každopádně si tímto způsobem diváci vyžádali další přídávky, jako např.

*Husličky*

, které V. R. sám složil a zároveň si pro tento večer vypůjčil od pana Zonygy.:-)

## Vlasta Redl v synagoze

Napsal uživatel Fiflena  
Úterý, 13 Leden 2009 04:00

---

Koncert to byl šťastný a veselý, jak se na vánoce sluší, Vlasta nabídl hravost a tajemství. Tradičně nespokojeni byli ti, kterým vadilo příliš mluveného slova a stejně tak ti, kteří přišli na mluvené slovo a museli přetrpět písničky. Jediné, co by se dalo protagonistům vytknout, je těžká stravitelnost lechtivého humoru pro děti, které se po koncertě vracely domů mlčky, s očima jako tenisáky.

Pane Redle, díky za ten koncert v čase, kdy se nákup základních potravin stává dramatem.